

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i ze wszystkich swoich sił” (Pwt 6,5)

1. Pierwsze Przykazanie: korzeń całego życia chrześcijańskiego

Pierwsze Przykazanie nie polega jedynie na „nieoddawaniu czci bożkom”. Jest czymś znacznie więcej. Stanowi **fundament całego życia moralnego**, oś, wokół której wszystko się obraca. Gdy to przykazanie jest właściwie przeżywane, pozostałe układają się same. Gdy jest zaniedbywane, wszystko popada w nieład.

Bóg nie domaga się miłości dlatego, że byłby niepewny siebie lub zazdrosny jak ludzki tyran, lecz dlatego, że **tylko On może zająć centralne miejsce w naszym życiu, nie niszcząc nas**. Gdy coś lub ktoś zajmuje miejsce Boga — pieniądze, ideologie, osoby lub my sami — dusza ulega rozdarciu, a serce popada w niewolę.

Katechizm naucza, że to przykazanie domaga się:

- **Wiary**: wierzyć w Boga i we wszystko, co objawił
- **Nadziei**: ufać Mu
- **Miłości**: kochać Go ponad wszystko

A w sensie negatywnym zakazuje wszystkiego, co **zaprzecza Bogu, zastępuje Go, zniekształca lub instrumentalizuje**.

2. Grzeszenie przeciwko Pierwszemu Przykazaniu dzisiaj: problem bardziej aktualny niż kiedykolwiek

Żyjemy w społeczeństwie, które **nie zawsze wprost zaprzecza istnieniu Boga**, lecz raczej **spycha Go na margines, rozmywa Jego obraz albo używa Go według własnej wygody**. Wiele grzechów przeciwko temu przykazaniu nie wydaje się już „religijnych”, lecz raczej **kulturowych, emocjonalnych**, a nawet „normalnych”.

Dlatego tak ważne jest **właściwe formowanie sumienia** i niepoprzestawanie na powierzchownym rachunku sumienia w rodzaju:

„Nie czciłem bożków ani nie zajmowałem się magią, więc wszystko jest w porządku”.

Pierwsze Przykazanie jest łamane **znacznie częściej, niż nam się wydaje**.

3. Główna klasyfikacja grzechów przeciwko Pierwszemu Przykazaniu

Aby pomóc w poważnym rachunku sumienia, podzielimy je na główne grupy:

1. Grzechy przeciwko **wierze**
2. Grzechy przeciwko **nadziei**
3. Grzechy przeciwko **miłości względem Boga**
4. Grzechy **bałwochwalstwa**
5. Grzechy **zabobonu i praktyk okultystycznych**
6. Grzechy **braku czci i profanacji**
7. Grzechy **obojętności religijnej i letniości**
8. Grzechy **pychy duchowej i fałszywej religijności**

4. Rozbudowana i szczegółowa lista konkretnych grzechów przeciwko Pierwszemu Przykazaniu

A. Grzechy przeciwko WIERZE

- Dobrowolne wątpienie w prawdę objawioną przez Boga
- Odmowa wiary w znany dogmat wiary
- Wybieranie tego, w co się wierzy, według własnych kryteriów
- Odrzucanie nauczania Kościoła z powodu pychy intelektualnej
- Porzucenie wiary z wygody, strachu lub interesu
- Ośmieszanie wiary katolickiej (publicznie lub prywatnie)
- Ukrywanie swojej wiary z ludzkiego względu lub wstydu
- Przedkładanie opinii świata nad naukę katolicką

- Czytanie lub rozpowszechnianie doktryn sprzecznych z wiarą bez rozeznania
 - Relatywizowanie wszystkich religii, jakby były równoważne
 - Przekonanie, że prawda religijna jest „subiektywna”
 - Zaprzeczanie istnieniu grzechu lub piekła
 - Zaprzeczanie konieczności łaski do zbawienia
-

B. Grzechy przeciwko NADZIEI

- Brak zaufania do Bożego miłosierdzia
 - Przekonanie, że własne grzechy są „nie do przebaczenia”
 - Popadanie w rozpacz duchową
 - Myślenie, że Bóg ostatecznie porzucił człowieka
 - Przekonanie, że zbawienie jest niemożliwe
 - Zuchwałe liczenie na miłosierdzie Boże bez nawrócenia
 - Świadome grzeszenie z zamiarem spowiedzi później
 - Przekonanie, że człowiek „na pewno” zostanie zbawiony
 - Życie tak, jakby nie było nieba
 - Pragnienie dóbr materialnych jako ostatecznego celu życia
 - Poleganie wyłącznie na środkach ludzkich bez zaufania Bogu
-

C. Grzechy przeciwko MIŁOŚCI względem Boga

- Kochanie stworzenia bardziej niż Boga
 - Wybieranie grzechu zamiast utraty wygód
 - Odmowa pełnienia woli Bożej z egoizmu
 - Wewnętrzny bunt przeciwko przykazaniom Boga
 - Stałe życie bez odniesienia do Boga
 - Brak wdzięczności Bogu za otrzymane dary
 - Przypisywanie sobie tego, co w rzeczywistości jest łaską
 - Narzekanie lub szemranie przeciwko Bogu w doświadczeniach
 - Gniewanie się na Boga, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli
-

D. Bałwochwalstwo (dawne i współczesne)

- Uczynienie pieniędzy centrum życia
 - Poświęcanie rodziny, wiary lub moralności dla sukcesu zawodowego
 - Życie w obsesji na punkcie ciała, wyglądu lub przyjemności
 - Ubóstwianie ludzi (małżonka, dzieci, liderów, celebrytów)
 - Absolutyzowanie ideologii politycznych lub społecznych
 - Zastępowanie Boga nauką lub techniką
 - Uczynienie dobrobytu materialnego najwyższym kryterium życia
 - Życie tak, jakby Bóg nie miał prawa rozkazywać
 - Systematyczne stawianie rozrywki ponad Bogiem
-

E. Zabobon, okultyzm i praktyki zakazane

- Sprawdzanie horoskopów i wiara w nie
 - Traktowanie astrologii jako przewodnika życia
 - Udział w seansach spirytystycznych
 - Korzystanie z usług wróżbitów, tarocistów lub mediów
 - Noszenie amuletów z zabobonną ufnością
 - Praktykowanie reiki, magii lub „uzdrowień energetycznych”
 - Wiara w bezosobowe energie zamiast w Boga
 - Przypisywanie przedmiotom mocy boskich
 - Szukanie ochrony poza Bogiem
 - Udział w rytuałach ezoterycznych
 - Mieszanie wiary chrześcijańskiej z praktykami pogańskimi
-

F. Brak czci i profanacja

- Traktowanie rzeczy świętych z pogardą lub drwiną
- Używanie imienia Bożego bez szacunku
- Profanowanie miejsc, przedmiotów lub czasów świętych
- Świadome modlenie się w sposób lekceważący
- Używanie obrazów religijnych jako banalnej dekoracji
- Uczynienie sacrum przedmiotem handlu
- Wyśmiewanie tego, co święte, lub sakramentów

G. Obojętność religijna i letniość

- Życie tak, jakby Bóg nie istniał
- Brak zainteresowania poznawaniem wiary
- Całkowite zaniedbywanie modlitwy
- Uważanie Boga za nieistotnego w codziennym życiu
- Redukowanie wiary do tradycji kulturowej
- Nieustanne odkładanie nawrócenia
- Życie bez bojaźni Bożej
- Brak walki z grzechem nałogowym
- Zadowalanie się minimalną i wygodną wiarą

H. Pycha duchowa i fałszywa religijność

- Uważanie się za lepszego od innych, bo jest się „wierzącym”
- Surowe osądzanie innych w imię wiary
- Wykorzystywanie religii do dominowania lub manipulowania
- Szukanie uznania za praktyki religijne
- Modlenie się jedynie w celu uzyskania dóbr materialnych
- Zewnętrzne wypełnianie obowiązków religijnych bez wewnętrznego nawrócenia
- Odrzucanie upomnień uzasadnionych
- Instrumentalne traktowanie Boga dla własnych interesów

5. Do dobrego rachunku sumienia

Przed przystąpieniem do spowiedzi zapytaj siebie szczerze:

- Czy Bóg naprawdę jest w centrum mojego życia?
- Czy bardziej ufam Jemu, czy własnym zabezpieczeniom?
- Czy zastąpiłem Boga czymś lub kimś innym?
- Czy moja wiara jest żywa, czy jedynie kulturowa?

Spowiedź nie jest formalnością: jest **przywróceniem Bogu należnego Mu miejsca**, czyli

pierwszego.

6. Zakończenie: powrót do serca chrześcijaństwa

Pierwsze Przykazanie nie jest ciężarem, lecz **wyzwoleniem**. Gdy Bóg zajmuje pierwsze miejsce, wszystko inne znajduje swój właściwy porządek. Gdy Go tam nie ma, wszystko się rozpada.

Powrót do tego przykazania to powrót do tego, co istotne. I nie ma dziś nic bardziej aktualnego, bardziej rewolucyjnego i bardziej potrzebnego niż **miłować Boga ponad wszystko**.